

BORSSZEM JANKÓ

GARIBALDI.

† GARIBALDI.

EMES kalandor, századunk lovagja!

Kinek szívében ége még a tűz,

Mely harcra egykor Bayardot ragadja

— A keze véres, ámde lelke szűz, —

Te is letértél végre hát pihenni,

Hogy zsarnok ellent többé soh'se üzz,

Hogy légy, mint bárki más: por, hamu —, semmi,

Te, ki tudál nagyoknak nagyja lenni!

Három kora a néptörténelemnek

Remekle együtt, — s téged alkota.

A *classicus* szülője jellemednek,

Szivet adott a *lovagok kora*.

Elméd, műve a népek *új korának*,

Mely a szabadság-tiprók ostora.

S benned ezek, dicsére a világnak,

Egy élten át nagy versenyt folytatának.

Ha, mint kalandra vágyó sas reptültél

Földön, vizen, a véres harc felé,

S a vész árjába kéjtelgőn merültél

S párját te benned egy Roland lelé;

S láttuk a szablyád győztesen ragyogva,

Mig félkezted a zászlót emelé, —

Azt hittük akkor lelkesen rajongva:

Hős *szivre* vagy a nagyok legnagyobbja.

S ha láttuk azt, hogy annyi hősi tényed

— Mely egytől-egyig lázasan merész —

Irányadója nem vak szenvedélyed,

De célra néző, éles, tiszta ész;

Hogy soh'se volt e cél ábrándos álom,

De szükség, melyre a kor vágyva néz,

— Hazád egygyé lőn, lecsörrent a járom: —

Csodás ugy *elméd* volt a nagy világon.

De láttuk aztán, hogy a szíveddel, ésszel

Nyert nagy siker nem kábit el soha,

Csábhangival kísértetni sem merészel

Az önző nagyravágyás deamona;

Trónt alkotál fejedelmi ellenednek,

Övé lesz Róma díszes csarnoka,

Tiéd a szirtje zúgó tengereknek:

Kápráztat akkor fénye *jellemednek*.

Egy korba' véled, volt egy más hazának

Szellemre nálad óriásb fia;

Az ő szaván is harcok támadának,

De benne nincs a nagy harmonia.

Ez álmokért küzd, hősileg, — hiába,

Megverve köll honából futnia, —

S nem békül ő, szive sajogva-fájva,

Lesz hontalan, — e század Corjolánja.

A nép, e szellemóriás szülője,

Könnyezve tesz sirodra koszorút.

Mint annak bámuló elismerője,

Ki nagy, dicső — s mégis lemondni tud.

Hol áldott hamvaid békén pihennek,

Vezessen arra majd zarándok út.

S a legdicsőbbek oltárt ott emelnek.

A szent hon- és szabadság-szerelemnek.

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

— Naíd diplomatok az antiszemita oraságok. Moszkai zsidó bevándorlást emlegetik és magyar-zsidó kivándorlást szeretnék.

— Közömben már kezdik retirálni szélsőbalódele antiszemitok. Jototta eszökbé, hoid bizemos idökbé zsidók nem csak választott, hanem választó nép is.

— Forcsa! Amióta beszélt a herr fűn Ohnedi — ögy tonálom, hoid a herr fűn Istöczy ed okos férjé.

— Naszerö ember volta az üreg Garebalde. Egy ezerrel hódította meg egész arszágot. Nálunk egyetlen kerölethez küll husz vadj harmincezer.

— Olvasok, hoid ed östökös elnevezték „Khedive“; bizemosan azért, mert nem sokára eltönik a lát-határról.

— Sadálatos azzal az Arabi pasával. Elkölték már haczor és van mégis kormányon. Ögy vagad a hatalomhoz, mintha volna nem is Arabi, hanem Gummi Arabi pasa.

— Hoid magyar gentry mennyire lefelé megy, mutatja legjobban, hoid első Kállay okopálta Magyarországot, otolso Kállay meg Bosznia.

— Both királyi ödjész adjonlötöte magát. Most már sehoid sem fognak tudni megtalálni a Solmos Esztert, mert már Botta l sem öthetik a nyomát.

CONSUMMATUM EST.

Sz—y J—f. Gratulálok, Bónikém!

Országgyűlési tudósítás.

— From our own. —

Ármádia.

Hoitsy Pál. Száz husz alapítványhely kevés. Homöopatikus dozis, mely a katonai »Reactio« néven ismeretes sárkányfajzatra semmi hatással sem fog bírni. Megemésztí és — kiadja. Hogy ilyen vasgyomru szörnyeteg — tisztesség nem esik mondván — meggebedjen (Tap és éljen a szélbalon.) valamely szertől: olyan porcióban kell azt neki beadni, hogy gyomornedvei és savai ki ne folyhassanak rajta. De hagyjuk a képlegességeket. Abban a nagy ármádiában az ami 120 fiatalunk, kiknek mindegyikében egy fiók Hunyady (Thaly: És Bottyán!) lelke szendereg, úgy átalakittatik Donnerschwert generálissá, hogy fényes délben is Rodicssal álmodik és mezitláb zarándokol a Henczy-szoborhoz. Ezt mozdítsuk mi elő, ezt könnyítsük mi meg stipendiumokkal? Oda lán-czoljuk a magyar világeszme Prometheusait a Wiener-Neustadt sziklafalhoz, hogy a kétfejű sas szivők hármás halmát kivájja? (+ 28° R. éljenzés, mely balságának szelében hüsel.)

Prónay Dezső. A kormánypárt azzal támogatja a javaslatot, hogy jobb a mai veréb a holnap tüzoknál. Én ellenkezőleg vélekedem: jobb ma egy tüzok, mint holnap egy veréb! Minélfogva azt hiszem, hogy a meny nyibe ez a 120 alapítvány kerül, azon az összesen — ha évenként még 40 milliót hozzáteszünk — föl lehet állítani a független, magyar hadsereget.

Thaly Kálmán. Ne adjuk magyar fiatalságunkat a közös, intézeteknek dinstli-párakkal, bömelburg-gőzőkkel caraffa-métellyel, heuster-maszlaggal megrontott légkörébe, melyben a nemzeti érzés csemétéje fattyuhajtássá válik s az ős szittyaság jegenyéje, silány csalittá csenevészedik el. Uraim! Én ismerem azt a légkört, mert ismerem a könyveket, melyekből tanulnak. E könyvekben hiába kerestem szabályszerűen kiállított nyugtákat azon vereségekről, melyekben Rákóczy és Bottyán őket nem egyszer részesítették. Hiányzik tehát belőlük az őszinteség. Hát még a hálátlanság, mely bennök tükröződik! Meg sem köszönik, hogy többször meg nem verettek. Nem, nem és százzszor nem! Amig a bécs-uj-helyi napoktól kezdve e mai napig tabula rását nem csinálunk; amig nem az én előadásom nyomán tanítják azon intézetekben a magyar történetet, addig nem szabad oda egy magyar fiut is küldeni.

Mukics Ernő (beszél, de kapóra átveszi tőle a szót)

Orbán Balázs. Tisztelem a magyar hadsereget, tisztelem Thaly Kálmánt, de nekem csak székely hadsereg kell. Székely hadsereg, székely vezényszóval. (Milyen az?) Ahogy Attila, Csaba és Zándirhám beszéltek. (Hogy beszéltek?) Épen azt kell fölfedezni. Küldésék ki tehát egy bizottság, mely a székely írást megfejti, az írás alapján az ős székely nyelvet helyreállítja, amely hadsereg ezzel a vezényszóval székely egyenruhában kirukkol, az lesz az igaz magyar hadsereg.

Szende Béla. Fogadják a t. szónok urak ott a szélsőbalról szives közreműködésükért meleg köszönetemet. Valóban, jól támogattak.

*

Zsidó ügy.

Ónody Géza. A biblia, Dávid zoltárai, Salamon példabeszédei, talmud, régi lapok, naptárak és a »Függetlenség« legujabb számaiból világosan kitűnik a zsidók komiszága

Az elnök. Bocsánatot kérek, ez a kifejezés nem parlamentáris.

Ónody. A zsidóság gonosz ellensége a kereszténynek. Ott van a tiszta-eszlári eset.

Az elnök. Alásan kérem, ne méltóztassék izgatni.

Ónody. A zsidók minden husvétkor egy keresztényt esznek meg. Tessék kiszámítani, hány keresztény lány vérzett el a sakterek keze alatt, mikor a bibliai legenda szerint már Ábrahám is. . .

Az elnök. Az égre kérem, kedves képviselő, ne méltóztassék izgatni!

Ónody. Én nem izgatok, hanem konkrét eseteket hozok fel. Kell-e nagyobb czudarság, mint az, ami Eszláron történt!

Az elnök. Bocsánatot kérek, hogy annyiszor félbeszakítom. Legyen szives kifejezéseit megválogatni.

Ónody. A világ összes zsidainak ezennel megvetésemet fejezem ki. Orthodox vagy neolog: az nekem mindegy. Az egyik eb, a másik kutya. Ezt nem a talmud, hanem Ónody Géza mondja. (Leül és megveri az Istóczy vállát.)

Dobránszky Péter. Az előttem szólott képviselő ur, Ónody Géza barátom, a szőnyegen heverő tárgyhoz mindenféle könyvből sziveskedett idézni, csak a statisztikából nem. Uraim! Mi a statisztika? Mohl, Schlözer, Fallati, Knies, Konek, Keleti és Körösi a statisztika fogalmát így definiálják: (Zaj, a tárgyhöz) . . . a statisztika az állami s társadalmi belső külső és külbelső állapotainak tudománya. (Nagy derűltség.)

Az elnök. Figyelmeztetem a képviselő urat, hogy az orosz zsidók és a statisztika között nem látok semmiféle összefüggést.

Dobránszky. Nem engedem magam terrorizáltatni. Itt ugy látszik nem zsidó-hecczek, hanem képviselő-hecczek vannak. Uraim! Biztosítom önöket, hogy igen szelid ember vagyok és minden élő lényt szeretek. Még a bogarat sem tudom eltaposni s ha bolhát fogok, előbb bocsánatot kérek tőle s csak aztán roppintom szét. Éljen a statisztika és a humanismus! Pártolom Hermann Ottó különvéleményét. (Leül és melegen a megszorítja saját kezét.)

Példabeszédek.

— „Mégsem vagyok a legromdább állat!“ rőfög Szarcsevics, hogy hallott néhány szélbalog ömölvényt.

— „Csak tréfáltam,“ mondá a páva, hogy társai a megkezdett éneke fölött nevettek. (Ó—dy.)

A zsidó háború

ELSŐ RÉSZ.

Ordre de bataille.

— Készítette Istóczy az oroszországi zsidójárás ellen. —

I. hadtest.

AZ ANTISEMITÁK hadseregének I. hadteste, Pökhendy Mihály tábornok parancsnoksága alatt, a kárpáti szorosokat megszállva, zordon kordont húz majoranás hurkával. Ezen a sövényen át nem marja magát az invázió.

II. hadtest.

Ez az éjszak keleti határt őrzi. Főparancsnok Ónody Géza tábornagy. Főhadiszállás Munkács. Feladata azon esetre, ha a Pökhendy Mihály tábornok alatti kordon áttörnének, a beözönlő zsidóságot vagy visszaszoritani, vagy — ha ez nem sikerülne — fabiuscuntatori mozdulatokkal lecsalni a Fekete tengerig s ott beleugratni. Valószínű, hogy az így beugratottak bele is fulnak, mivel a zsidó tudvalevőleg csak a veres tenger képes meglábolni.

III. hadtest.

Ott várja be a zsidójárást, ahol IV. Béla a tatárokat: a Mohi pusztán, mely szükségszerű debouchirozó helye minden éjszokról beszakadó ellenségnek. Fővezér Istóczy, ki mint Győző meg nem veretethetik. Főhadiszállás: Tisza-Eszlár.

Hadtestének állománya:

1. *utászok*, akik úgy elkészítik az utakat, hogy az ellenség nagyobb része már utközben vagy a sárba ful, vagy a nyakát szegi, vagy hasra esve, ismeretes semitarrát bezúzza;

2. *árkászok*, akik mély árkokat ásanak, melyekbe ha az ellenség belezuhan, addig nem szabad kijönnie, amíg a 12 röpiratot könyv nélkül meg nem tanulta;

3. *patantnyusok*. Ezek feladata, nagy ágyuzással küldeni ellenük amolyan »kuglit,« mely kedvencz ünnepi eledele lévén az ellenségnek, eléje siet a lövegnek tátott szájával, ami által önkereسته halálba csalattatik, hogy többé ne csalhasson;

4. *hidászok*. Mivel a zsidóknak a Sajót át kell lépniök, a hidászok kötelessége, hidat nem csinálni.

IV. hadtest.

Főhadiszállás: Budapest: Parancsnok: Lovagonykay Szt. Antal. Alatta két hadosztály Antiszabadonc s ugyanannyi Anti-bujonc áll.

MÁSODIK RÉSZ.

(Eredeti tudósítások a harcztérről.)

Győzelem!

A Pökhendy Mihály tábornok vezetése alatti hadtestnek sikerült Késmárk előtt a beözönlő orosz zsidóságnak előrsét, egy batyus zsidót, körülkeríteni, heves

ellenállása daczára megverni és megadásra bírni. Battyában libatollak találtattak, melyeket az illető azért akart az országba becsempészni, hogy velök röpiratok irattassanak a zsidó-ügyben. A diadal fölötti öröm általános! A batyús zsidó minden oldalról inszultáltatik. Lelkes hangulat.

Diadal és győzelem!

Nagy csata!

Az Ónody Géza tábornagy alatti hadtest egy osztálya Munkács tájékán összeütközött.

Kivel — még nem bizonyos.

Az eredmény — egyelőre ismeretlen.

Hangulat kitűnő.

Még egy ily győzelem s a hadjárat sorsa el van döntve.

Magyarok!

Győztünk!

Egyik diadal a másik után!

Közelebbi tudósítások hiányzanak.

Istóczy.

Muszka-zsidó kém elfogatása.

Mohi pusztán ma délben egy külsejére igen szép, de annál veszedelmesebb zsidó-asszony vonta magára az örsök figyelmét.

Azonnal elfogták, alaposan kikutatták, vajjon nem találnak-e nála valami gyanusat.

Csakugyan találtak.

A ravasz asszony keblében egy papirtekercset viselt, melyen titkos jegyek voltak láthatók. E jegyeket csak Istóczy fővezér ismerte föl, mint chaldaei irást s ezeket olvasta ki belőle: »Minék menjünk mi Palestinába? Elfoglaljuk Magyarországot. Kiöljük az antisemitákat. Az anti-antisemitákat megválasztjuk tiszteletbeli zsidóknak és kikiáltjuk a khagal-respublikát.«

Vég diadal!

A késő esti órákban értesülök, hogy egy száz zsidó sem jön Magyarországra.

A megindult 2 millió roppant készülődésünk hírét véve, megijedt és visszafordult.

Magyarország meg van mentve!

Én mentettem meg!

Istóczy.

Nem igaz, mert én!

Ónody.

Engedelmet kérek — én kezdtem!

Istóczy.

De én végeztem!

Ónody.

Ónody ur, bár zsidót sem látott, még is jól elsajátította a sémi főtulajdonságot.

Istóczy.

Inkább vagyok zsidóci, mint istóczyi.

Ónody.

— Még egyre folyik. —

EGYPTOMBÓL.

Az igazi Sphynx.

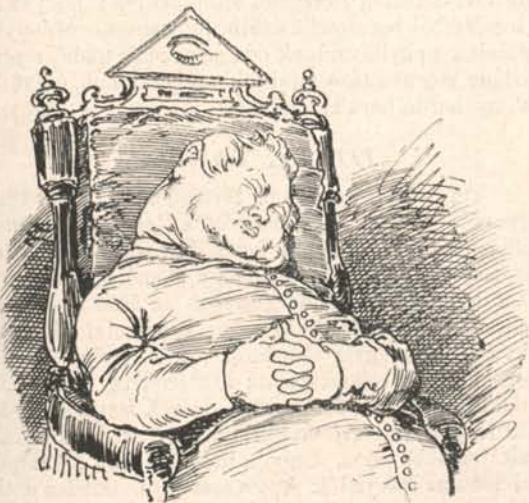
A pusztaszeri kápolna.

— Építészeti vázlat. —

PUSZTASZEREN építendő szent Árpádhoz czimzett kápolna tervezetét Gőndöcs Benedek képviselő apát ur sajátkezüleg elkészítette. A kápolna tiszta szittyá-stilben van tervezve, minő Árpád korában dívott. Oszlopai a fölszedett sátorfa stilizációját mutatják. Teteje attila módjára van cseréppel kisujtásozva. A tetőzet kü'önben ugynevezett nyereg-tető, ami szintén lovas őseink szokásaiból van leszármaztatva. A kápolna nem hajókból áll, hanem tutajokból, mert hajóik őseinknek még nem voltak. Középen pedig nem két, hanem három ilyen »hajó« vagy tutaj vágja át egymást, úgy hogy az átmetszet a hármas halom tövében dívó hatvágást képezi, mely már Árpád korában is okvetlenül létezett, mint azt a nemzeti muzeumban levő praehistorikus vaskardok csorbáiból pontosan ki lehet deríteni. A kupola sátor alaku és bagaria bőrrrel van fődve, melyenből őseink sátrai varrva voltak. Igen credetiek az ablakok, melyek kengyelvas hajlásuak, s ormójuk helyett kőből faragott s jól kipödrött, kétfelé vágó bajuszt mutatnak. E kitünő eszme a Pedretti stilnek nemzeti izlésben fejlődött variánsa, melyre hazánkban még nagy jövő vár. Tornya a kápolnának nincsen, csak kéménye, mert a gólyának vendégszerető magyar házon mindig helyet kell szorítani, tehát az istenházán is. E kéményben függ a harang, mely azonban csak kolomp, mert szittyá őseink mint nomád nép csak ezt ismerhették. A külső diszitmény kizárólag kőfaragásu zsinóratzból áll, huszáros motívumok szerint. Magától értetődik, hogy e templom gondozó papjának még sátoros ünnepen sem leszen szabad káromkodni.

Illustrált perrendtartás.

36 §. Szent szék.

34. § . . . . vagy netáni birtokuk szerint perelhetők.

30. §. Személyes kereset.

ÜLETLEN GOMBOK.

Orosz-zsidó szótár.

(Cyklopedia.)

— Üszeállította: Seifensteiner Salamon. —

Miniszter = Goreszkoff. — Ödvkívánat = Masettoff. —
 Önnep = Jomtoff. — Szívóbánat = Sivrettoff. — Balsöker =
 Miszeszoff. — Mővésznö = Eszipoff. — Kültő = Guczkoff. —
 Böjtnap = Tisehoff. — Filkő = Chajimbaff. — Mezüváros =
 Tiszaroff. — Bámoló = Mauloff. — Zárszó = Justenaugh.

Istóczy — Wahrmann

— Országközi kettős. —

- I. *Mely népünk vérét kiszítja
S terjeszt bajra, bajt:
Kergessük ki országunkból
Ezt a ronda fajt!*
- W. *Trágyát hordasz a talajra,
S ha már foly leve:
Akkor hintesz bolondító
Maszlagot bele!*
- I. *Szentelen, pohos jordánja! . . .
Ez már vért kíván!
Ki a placzra, Mózi, hogy ha
Nem vagy mersz híján!*
- W. *Jó, — de víjjunk elmeharczot
S meggyőzlek, tudom.*
- I. (Megüti W—t) *Nesze mindjárt keresztényi
Argumentumom!*

Wahrmann Morál.

(Éneklí a chórus.)

*Kár az olyannal vitázni,
Jordány magyarok,
Kinek esze, joga, szíve,
Minden — a m a r o k.*

Apró hírek.

(Magyarosodunk.) *Dynamit* Imre löllel lakos belügy-miniszteri engedéllyel »*Vasvillára*« változtatta nevét. — A »Budapesti Hírlap« ismeretes »Magyarosodunk« rovatában olvashatni ilyeneket is: Krisivichnich Pal bpesti lakos nevét »Krotochvil«-ra magyarosította, Ladányi Gyula sziráki illetőségű lakos pedig vezetéknévét »Német«-re.

»A berlini egészségügyi tárlat körül — ennek leégése óta okulván a káron — nagyobb gonddal fognak eljárni ezentúl. Különös tekintettel lesznek ugyanis a mentő intézmények megmentésére szolgáló intézmények beszerzésére.

»*Coffrefort*, mint a napi lapok beszélik, a Sugár-utra egy új palotát szán. Nagyon természetesen Párisban fogja építtetni.

»*Irodalom.* Pártos B. jogtudor urnak »a fel-sőház reformjáról« szóló korszakalkotó műve immár a negyedik kiadásban jelen meg. E kitünő munka gyors keletét a többek közt magyarázza az is, hogy King-Csásó-Fu japáni miniszterelnök ő excaja a mikadó ő fge megbízásához képest egy egész kiadást váltott magához, hogy azt kabinetjének bemutassa, mivel a jeddői palotában szintén napirendre van kitűzve a japáni felsőház újja szervezése.

A m. t. akadémia új kultagjai.**I. Mynheer De Goeje.**

HIRNEVES leydeni orientalista a tudományt tete-mesen gyarapította. Az arabs geográfusok körül oly sikeresen működött, hogy ezen alapon könnyen föl lehetett fődözni Amerikát. A tibeti dalai-láma láma-dalait kótára rakva lefordította új holland nyelvre, miután a repülő hollandi közbenjárása által sikerült azt megszereznie. Ő kezdte el a hollandi sajtópapírokat is vizsgálni. A pergamenek olvasásában oly jártas, hogy Kazwini arabs földleírását egy még eleven kutya bőréről, a szőr alól, le tudta olvasni. A codexeken kívül az ex-codexekkel is sokat foglalkozott, t. i. azokkal, melyek már elvesztek és így csak nehezen olvashatók. Ő ezeknek megfajtására külön okulát szerkesztett, üveg és keret nélkül, behunyt szemre alkalmazva. Aramaeus szótára is igen mulatságos olvasmány. De Goeje ur csak tavaly halt meg.

II. Mr. Berthelot.

E nagy párisi vegytanár tudományában még Gambettát és Grévyt is felülmulja. Különösen a koprologiában szép fölfedezéseket tett és bebizonyította, hogy a földteke tulajdonkép csak lakosai emésztési tevékenységének az eredménye. Ő fedezte föl a fenesavat (*phenyl-sav*), melylyel a vízből a borpecségeket ki lehet venni. A legkisebb organizmusok szaporításán nagy sikerrel dolgozott s a párisi éjjeli örök baktéria-tartalmát kideríteni, valamint azok beójtása által jeles éji öröket nevelni ő kísérte meg legelőször. A cholera mikrogombáját is ő fedezte föl, de Pasteur ezt el nem ismervén, a vegytani kérdést lovagias uton intézték el, mely miatti rettegésekben mindketten kolerába estek, és a kibékülés tanúságaul mikrogombáikat kölcsönösen egymásba ójtották. Jelenleg Berthelot azon töri fejét: hogyan lehet a légszeszből borszeszt csinálni és viszont? Mihelyt ezt kitalálta, a phylloxerának oda se nézünk többé, mert egy gázláng meggyújtása által jobban becsipünk, mint akár ha egy hordó bort kiinnánk.

III. Mr. Topinard.

Topinard (össze nem tévesztendő Épinard nevű hirneves főzelékkal) mainapság a legelső antropológ. Különösen az emberevők körül buvázkodott s általuk háromszor fölfalatta magát, hogy személyes tapasztalatokat tehessen. Kitünő egészsége ez által csorbát nem szenvedett. Ő derítette ki az új kaledoniai »kanakok« rokonságát a magyar »kanászok«-kal s kétségkívül ennek köszönheti megválasztatását: de abban, ugy látszik mégis tévedt, hogy a kanászok nőstényeinek tartja a jogászokat. Koponyaméreti munkálatai igen jelentékenyek s ő utalt legelőbb arra, hogy a tudományban a kalaposok észleletei az irányadók. Azóta csakugyan minden antropológ egyszersmind kalaposinas is.

Sommsich Pál.

— Junius 7. —

Nemes öreg, már roskatag vagy,
Derekad nem nyíl már, de iv.
Am egyenes, mint szálla, elméd,
S benned bátor s ifjú a szív.

Mily nagy vagy, ó midőn körödted
Káromlás az eleyson,
Midőn sok agy csak puffadt hólyag,
S egy-egy szív nem több, mint izom.

A kor mely tisztos homlokodra
Immár redőt redőre vet,
Bölcs szóval, fenkölt érzellemmel
Dúsan kárpótol Tégedet.

Diák ismeretek téra.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Tisza-Eszlár, s megint Tisza-Eszlár! Hát én miattam miért nem óbégatnak, mikor már kiszivták a véretem az Iczigeim, körülmetélték a gázsimat, s lesakterolták a hitelemet!

— »Nem jössz el a vizsgámra Absi?« — kérdi egy sémi gyerek. »Bolond beszéd,« mondom neki; »Hogy mennék el az examedre, mikor a magamére sem szivesen megyek el.«

— No még olyan ügyes blindelőt se láttam a ferbliben, mint a milyen ügyesen blindel

az a szt.-györgyi Vajsz az idő jóslásban.

— Reszkéroztam már 20 forintot egy kártyára, mért ne kockáztatnék 8 at az államvizsgára?

— Nem hiába van most annyi sikkasztás. Hiszen ebből a szóból származik hogy: c h i c.

— Van hát végre egy gymnázium, a melyiknek rendszerével meg vagyok elégedve. Bebotlok véletlenségből a multkor a fővárosi lutheránus középiskolába. Hát a kapu alatt az első, ami a szemembe ütlik: »Z á l o g h á z.« Innen aztán már némi szakértelemmel kerülnek föl a fiuk az egyetemre.

— Ami a ministeri tanácsosnak a diárnista, a kellnernek a vájnpurs, az orvosnak a beretváló kirurgus, a zsurnalisztának a könyvomasz — az a jogászyereknek a tandijmentes bölcsész.

— Megkísértem a legutolsó szert: a könyörületre apellálok. Hanem aztán igazán nem tudom mibe fogok, ha az se hat majd a vizsga-bizottságra, hogy el nem választott friziatúrával, meg borotvátlan ábrázattal állítok az ítélet napján a zöld asztal elébe.

— Apropos, zöld asztal! Szent isten, azóta még a dákó is megbabázott, hogy nem biliárdoztam.

Kairóból.

El Kahira, május végén.

Az EGYIPTOMI bonyodalomról Európában sok téves hír kereng. Ime a pusztá valóság, mely a valóságos pusztá széléről jó. Tewfik basa, az én khedives barátom, már rájött, hogy ellene egy titkos párt működik, mely nihilista, vagy minthogy Nihil=Nil: nilista tendenciákat követ. Ennek feje Arábi basa, kit szépsége miatt az alexandriai görögök Kal-Arabinak hívnak. E ravasz ember azt állítja, hogy ő csak tréfál, csak játszani akar, és pedig *faraót játszani*; azonban Tewfik a legalsó kasztra támaszkodik s mihelyt a »*fellah kaszt*« lesz a jelszó, minden meg van nyerve. Tewfik a Mohammed szent háza, a »kaaba« hive akar maradni és ezért folytat oly kaaba politikát is, de e mellett szivesen elismeri a régi bölcseséget is és a Ptolemaeus Evergetes (olvasd: Hevergetés) rendszerét is gyakran alkalmazza, különösen a bel- és külpolitikában, a pénzügyben, közoktatási és igazságügyben. A régi eszmék győzelmét jelenti az is, hogy a khedive luxuriózus életet viszen.

A nyugati hatalmak flottái tétlenül hevernek. Kleopatra szállni nem mert senki, különben az ibis madáron kívül a redibis madárral is megismerkedtek volna. Arábi basa igen kihívó merész; nemrég Gladstonet és Freycinet-t két *szegény flottás*-nak merte gúnyolni. A két nyugati admirális aligha fogja magának kivívni a Nil admiráli czimet és rangot, mert későn jöttek rá, hogy Alexandria nem Venezia s így még kevésbé Intervenezia. Haj, ha valami jó Oedipusunk volna, a ki megfejtené a Sphinx rejtvényeit, vagy legalább holmi kis Oedipusunk durrantaná el a bölcseségét! Vagy ha annyi ezer obelisz helyett egyetlenegy Szkobelisz tábornok maradt volna ránk! Amit a minap rebesgették, hogy a differenciákat Tewfik és Arábi basák egybekelése által fogják megoldani, alaptalan, valamint az is, hogy Lesseps urat fogják alkirályyá kinevezni. Legjobb volna még, ha a nagy Sesostris király hagyományait reaktíválva, az angol-francia sereg helyett a sesosztrákokat hívnák be az országba. Mint hallom, a khedive erre el is van tőkélve és így Ausztria-Magyarország semsokára uj okku-pácza fog kerülni.

Börzeviczy W. M. élcei.

— Az egyptomi alkirályon könnyen lehetne segíteni, ha mi állanánk melléje, mameluk seregek? (*Pyramidal!*)

— Hm, hm. Ha jól meggondolom a dolgot,

ez veszélyes tanács volna, mert Istóczy azt találná mondani, hogy legelőször én menjek, mert engemet az Egyptomba való bevonulás joga kettős czimen illet meg. (*Seh der an da!*)

TUDOMÁNY.

Tedvesz Fojdó bácsi!
24 fot Leamul és vízidála tézszülni! De czat jó doldut van a professzol báczitnat, atitnet nem muszáj mál tanulni. Azt olvaszom ugyanisz a Schwicker bácsi magyal dymnasiumi tantönyvében a 247. lapon: »Bármily nemü görbe vonal eleme körivnek tekintethető.« Eleme egy dőjbe vonalnat lehet egy pont

isz. Hát ti látott mán dőjbe pontot! De nézve a német ejedetit, olvaszom benne: »Jedweder Theil einer krummen Linie kann als Kreisbogen betrachtet werden.« A 248. lapon med azt mondja, hogy: »állandó nyomásnak egyenletesen gyorsuló mozgás felel meg.« Hát ezt mál hogy éltsze med olyan fiúczta, mint én vagyot? Medint czat a németből magyalázhatom ti: »zur Darstellung des constanten Druckes der gleichmässig beschleunigten Bewegung.«

Ó, az »constante Druck«! Abban vagyot én moszt. Dluttolt mindnyájan! De nem czupán a tantálgyaitla, hanem a tudósz báczitla nézve isz. Mit csináltunt a mult héten? Dluttoltunt, hogy titet vajaszatanat be az atadémiába. Felállitottunt egy totalisateult. Én medlattam a Tlennel báczit, Gyuszi tőtilozta a Thallóczy báczit, med szot mász báczit isz. Én fodadtam Waltha bácsi ellen ész bolzasztóan medbuttam. A Gyuszi mint bantál 20 tjalczált veszitett. No, azt a bődészt hallotta volna Fojdó báczitám! Czat egy nagy vajasz tenyéllal lehetett leczillapítani.

Tejesztmamától taptam ajándédba »Dury Viktor világtörténelmé«, amelyet szépen meddoldozott az Ajadáj bácsi. Medtanultam belőle hogy (323 l.) a pisai »Campo Santo« tépczajnot ész hogy (490 l.) az Észat-Amelitai latosszadot 100 millióla teszi, pedid a tisz Földlajzuntban az van, hogy nincz edész 50 millió, a mi talán szintén eléd. San Flancistonat med nem ad többet 60—80 ezejnél, pedid van 140,000 isz. A szpanyolban ninczen cédille. Hát mélt ilja Aladál bácsi így, hogy: Cuença?

Azon isz nagyot bámultam, hogy (556 l.) Rastadt ott van neti a Fetete eldőben. No, olyan folmán, mint Fehélvál a Batonyban. A 648. lapon ojavaszom ezt a szót »patikus«. Hát t o m o l y a n használta a bácsi ezt a szót egy tudományos muntában? Vagy talán bizony humolisztituz munta ez, melt idazán szot helyütt jóizüen nevettem lajta.

Tednap hat tjaiczálon megyet vettem a Dunapalton. Egy »P. Hlp«-ba öntötte bele a megyet a tofa néni. Jobban medvászott a fodam ettől, mint a szovanyu megýtól. Az uj czalevnálól van szó a tálczában ész emledet benne egy Labrouyére jelesz flanczia ilót. Pelsz, hogy Labrouyeret atalt mondani. Azt ilja lóla egy bácsi, hogy a czalevna néninet magyalázta II. Szándol czál bácsi

jellemét. Hiszen a jó Labrouyére bácsi mál 1696-ban halt med! Juj, tán tiszteltet lett belőle! Ész én, a ti tézsző éjjel egy madam vijasztot a tőnyveim mellett, bojzalommal dondojot lá, hogy egyszal czat betoppan hozzám. Ész más nap el szem fodját hinni.

Ó, czat véde volna mál a vízsdánat, hogy medint olvaszhatnét jó tőnyvetet ész a papám lapjait.

Ezet után majadtam, Fojdó bácsi tezeit czótolva, hű tisz olvaszója

VIGYÁZÓ LACZI.

U. i. Nini, az »Egyetértés« jun. 1-ei számában mit találtam: »az épület másik felében pedig a szarvasmarha és a sertések kőrőzdenek.« Hiszen ha a haszitott töjmű szeltész télőzdené is, attoj medehetnét a zsidót isz, attol pedid nem volna zsidó télődzész, sze Eszlál, a Szolymoszi Esztite med boldodan élhetne méd a viládon.

Az újász és az ós.

— A mi saját kocza nyelvészőszűnkől. —

Újász. Van tisztetem!

Ós. Jó napot!

Újász. Kérek egy kevés tűzért.

Ós. Nincs nálam gyujtó száka, de itt a pipám, gyujtson rá belőle, adok egy kis cigánytüzet.

Újász (rágyujt az ós pipájából a brittanikájára.) Áh! beh krim-nál szaga van a pipafüstjének!

Ós. A pipája füstjének, ha ugy tetszik; mert így kíváuja meg ezt az összetételek birtok ragozása. Azt mondjuk: tele van a szüröm újja, elszakadt a csizmám szára, elvált a sarum talpa.

Újász. Ön, — úgy fénylik nekem — a diszn- és barmárok által véli kimagyarázthatatni a nyelv törveit?

Ós. Igenis, mert ők a nyelv természete szerint beszélnek.

Újász (véletlen-készakarva rálép az ós tyúkszemére.) Áh! Pardon!

Ós. Jaj! jaj Terringettét, de rálépett a tyúkszememre!

Újász. Áhhá! Most megfogványoztam önt. Hisz így kellett, miszerint mondta volna: rálépett a tyukom szemére. Ah! Csiky! Miszerint ez neked be nem esett! Mily sok kaczivhart okmányozhattál kapva a Mukányiban! Há, há, há, há! Most mindjárt nevetgörcsöket kapványozok.

Ós (hevesen kezdi szini a pipáját. Magában.) Még a nevetése is germanizmus. (Hangosan.) A magyar ember nem úgy nevet: há, há, há, há! hanem így: ha, ha, ha, ha! A tyúkszememre nézt pedig ne hagyja figyelem kívül, hogy itt az képes értelemben van véve. Ha van kegyelmednek tyukja, ha van annak szeme és ha azt kíváuja és ha rálép, akkor mondhatja: ráléptem a tyukom szemére.

(Kezdi kiverni a pipáját.)

Újász. (Előveszi parfümös zsebkendőjét és az orrához tartja.)

Ós. Mi baja?

Újász. Mintha bagószagot . . . .

Ós (dühösen közbevágv.) Egészségesebb szaga van az én koleravesztő bagómuának, mint a kend kábító párfimjének!

Újász. Csak oda ne tépese magát a haragtól! Ellenemben megütött hangja felelősegtelen durv és iiltelen goromb! Szépen néz ki az önök magyarsága! Olcsón elítélhetjük az önök erőlkődéseit, melyek ugy jönnek előmbe mint szélmalomharcz! Van tisztetem!

Ós. Minden jókat!

(Boszúsan szétmennek.)

— A szeredi főtérről. —

Veisz Izrael az első magyar borbél. Beretványi Fogathúzni Köpölőzni itten Kapnyi.

(Hogy az isten növeesse meg a vendégei szakálát!)

— „Egyetértés” május 23. —

Luczern, máj. 22. Az ünnepélyességék ma délelőtt a Rigire való kirándulással kezdődtek. Két feldiszitett vonat német és olasz vendégeket hozott. A gyönyörű vidék a legvidámabb hangulatot kelté a nemzetközi társulat tagjai közt. Az idő szép. A kivilágítás nagyszerűnek ígérkezik. A kanton községek már 250 hegyi ünnepet jelentettek be.

(Hegyi ünnep: t. i. Gebirgsfeuer, ami hegyi tüzet jelent. Már ez csakugyan thatortébba thatorténál.)

— Eljegyzés. —

Morgenroth Sára
és
Mondschein Izidor
Csezenek.

Mit szól ehhez az asztronomikus lehetlenséghez a híres kalocsai csillagász, P. Braun S. J.?

— Adóügyi rescriptum. —

A /- alatt csatolt végzés megküldetik a szolgabírói hivatalnak a z z a l, hogy adja ki a végrehajtónak a z z a l, miszerint közölje a féllet a z z a l, hogy nem fizetés esetén ingói azonnal elárvereztetni fognak. (Mért azonnal? Mért nem ezt is »azzal«?)

— A művelt temető csösz. —

(A „Békésmezei közlöny” tárczájából.)

»Ne törölje a könnyet le uram« mondá a hozzám lépő: »oly jól esik látnom egy lelket, ki e hantnak könnyre méltó lakóját megsírhatja. Öt év előtt a város ifju hölgyei ide jöttek ki, itt panaszolták el szívök fájdalmát: itt epedtek kedveseik után s koszorúkkal ékesítették a dombot, várva, »emélve, ha majd szerelmők áldozatai lesznek, ők is ily boldog sorsban részesülnek. Jól esett látnom a fájdalmat, mert érdemszerű emléket fedeztem fel benne: annál fojább most a feledés tapasztalata.«

Szavaiból megértém, hogy ő a temető csösz. Hozzá léptem s egy pipa dohánynyal ajándékoztam meg.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Kétt értelem.

Egy kávé ház előtt, kint áll két pintzer, már mint én és barátom, és ott látunk töb félleket, az unalomtól telve, mind keten, tehát tréfáltunk is egy másal, és a többek közt, jobról jön két szabad hól-

gyetske, az egyik igen szép testalkótással birt, míg a másik, igen kartsú volt, hoza való képest, kisebb is valamivel, és az én barátom, ezeket nézte, balról pedig, két paraszt ember, — egy igen szép, s, kövér disznót, tsalogatak, és hajtottak, és én pedig ere igen nagyön eltsúdálkoztam hogy eh szegén jószág alig bir már meni, Istenem szegény álat, milyen kint szenved már is, az én barátom elkezdé ezen szavakal, ajne! de szép álat ez a kis jószág; én felelek azám barátóm, nó hiszen ilyet töbet is láthat barátóm az alfölden tsak egyszer menyen le, ismét ő, na má az ijelen szeretnék, szerelembe esni, és egy pár szerelmi tsókal ajkát ékiteni, én ismét, mi az! mint ez a disznó, s, ő ah, de hógy mint aza, két nő! én par-dón barátóm, én ezen segény, sertésnek menésén, el fógaltam nezeteimet, ezer botsánat, há; há; há; nagyon szépen kérem szerkesztő úr, ha gondolja, hogy ez sertés nélkül van, akór szíveskedjen a borszem jankóba saját felelősségére kiteni. (Sértés nélkül van, de sertés nélkül nincs. A szerk.)

Babos Gábor mk
pintzer

Győrött. 882. 4/5 hó történt 2/5 hóban.

— Szerény hirdetés. —

Ezen alkalmat felhasználva értesitem, hogy pár napja ez idényre alkalmas legujabb divatu tárgyak érkeztek meg s legjobb hírnévben részt vevő a concurrencia csucsát képező czégemet örvendetes látogatásával ajánlva,
vagyok alázatos szolgálja

F. M.

Mtrnds. Még csak mindig dus?

Pedig a közleményben sok van,

ami azt mutatja, hogy rus. — N.

T. és K. G. Nem tölünk függő

okok miatt a szives ajánlatot saj-

nállal kell mellőznünk. — Egy jogász. A többivel együtt. —

K. Az adomák jobbára beválnak a »Cze tumm le« naptárba. Szíves-

veszünk többet is. — L. F. Ha rásütik Mózsira a gyilkosságot,

csak úgy fel fogják akasztani, mint akármí másféle malefactort.

Azt persze önnel is többen sajnálják, a mért Hoszter Fülöpöt a hét-

szeres gyilkosságért is csak egyszer fogják felkötni — ha felkö-

tik. Abban is egyetértének önnel, hogy bámulják a pénz hatalmát

s hogy a Kagal titkos zsidó hatalmi szövetség látható feje, Roth-

schild báró eddigelé már két millió forintot küldött le Nyir-

egyházára, az ottani törvényszék lekenyerezésére. Ami persze

ceskély dolog. Hiszen az olyan magyar bírónak, így tartják Ver-

hovay és Ónody urak, csak mutatni kell a forintot: s eladja az a

Krisztus palástját is. Egyet nem értünk az egész megvesztegetési

ügyben: az a Rothschild báró hogy lehetett olyan tökfilkó, hogy

az ő pénzküldését oly mohón telegrafiroztatta meg ezeknek

az uraknak! De hiszen rég igaz az, hogy: quem deus vult

perdere, sat. — F. I. Sajna, abból csak az őszi fertályban

lehet valami. Azt az egyet kérjük elbinni, hogy nem raj-

tunk mulik. — K. S. Ne facsargassa úgy; nincs önnel arra szük-

sége, mint küldeménye két számából be fogjuk bizonyítani. —

Csalán. Jól csip. — Assyrus. Hogy az ön hazájában történők

nagyobb erő kifejésére nem ösztönzik íbisz-tollát. — Többen.

Ismérjük azt a simple x firmát. — P. S. Nem talál! — Crell.

Bolondabbat kérünk. — Vsrhly Kziny. Kérjük az igazgatóság-

hoz fordulni. — Hxy. Nagyon épültünk a tigrán. Reméljük ön is

az ő-kaldéi levelen s annak magyarázó mellékletén. Ugy legyen. —

Trszty. Sorát várja. — L. M. Ugyan hová gondol! — Szc. Nksz.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

